

KOENEN

DAGVAARDING IN KORT GEDING

Heden, de dertigste december tweeduizendvijftien
ten verzoeken van

1. de stichting **STICHTING DE VIJFDE MACHT**, statutair gevestigd te Haarlem, kantoorhoudende (2035 EH) Haarlem aan de Professor Donderslaan 66,

2. **Lodewijk Henricus Wilhelmus Marie KOENEN**, wonende te (2035 EH) Haarlem, Professor Donderslaan 66;

beide te dezer zake domicilie kiezende te (2035 EH) Haarlem aan de Professor Donderslaan 66, ten kantore van mr. L.H.W.M. Koenen, die in deze zaak als gemachtigde zal optreden, met recht van substitutie, tevens woonplaats kiezende te (2595 AJ) Den Haag, ter griffie van de rechtbank, Prins Clauslaan 60, sector Kanton, locatie Den Haag;

Heb ik, Arthur Pieter Andries Spaargaren, gerechtsdeurwaarder
te Amsterdam en aldaar kantoorhoudende aan de Maassluisstraat
258;

Krachtens last van de rechter van de rechtbank Den Haag, locatie Den Haag, sector Kanton;

IN KORT GEDING GEDAGVAARD:

1. De publiekrechtelijke rechtspersoon **STAAT DER NEDERLANDEN**, meer in het bijzonder het Ministerie van Veiligheid en Justitie, zetelend te (2514 CV) Den Haag, Kazernestraat 52, aldaar aan voornoemd adres aan het parket van de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden mijn exploit gedaan en afschrift daarvan gelaten aan:

aan wie een afschrift bij afzonderlijk exploit is of zal worden betekend.

2. De publiekrechtelijke rechtspersoon **CENTRAAL ORGAAN OPVANG ASIELZOEKERS**, gevestigd te (2285 SJ) Rijswijk aan de Sir Winston Churchillaan 366a, aldaar aan voornoemd adres mijn exploit gedaan en afschrift daarvan gelaten aan:

aan wie een afschrift bij afzonderlijk exploit is of zal worden betekend.

3. De publiekrechtelijke rechtspersoon **GEMEENTE HAARLEM**, in het bijzonder het college van B&W en de gemeenteraad van Haarlem, gevestigd te (2011 RW) Haarlem, Grote Markt 2, aldaar aan voornoemd adres mijn exploit gedaan en afschrift daarvan gelaten aan:

voormeld adres in gesloten envelop met daarop de vermeldingen als wettelijk voorgescreven, omdat ik aldaar niemand aantrof aan wie rechtsgeldig afschrift kon worden gelaten: *Heb ik*

4. De heer **Bernard Bram SCHNEIDERS**, in zijn hoedanigheid van burgemeester van Haarlem, wonende te (2012 JN) Haarlem, Westerhoutpark 28, aldaar aan voornoemd adres mijn exploit gedaan en afschrift daarvan gelaten aan: *Heb ik*

K O E N E N

OM OP:

maandag de elfde januari tweeduizendzestien, des namiddags te 13:30 uur in persoon of vertegenwoordigd door een gemachtigde te verschijnen op de zitting van de rechter van de rechtbank te (2595 AJ) Den Haag, sector kanton, locatie Den Haag, rechtsprekend in Kort Geding, in het gerechtsgebouw aan de Prins Clauslaan 60;

MEDEGEDEELD:

dat op de hiervoor genoemde datum een terechtzitting wordt gehouden in het gerechtsgebouw aan de Prins Clauslaan 60 te (2595 AJ) Den Haag, op welke terechtzitting gedaagden mondeling of schriftelijk kunnen antwoorden op de hierna omschreven eis en gronden;

dat indien gedaagden niet in persoon of vertegenwoordigd door een gemachtigde op de zitting verschijnen en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen hen zal verlenen en de vorderingen zal toewijzen, tenzij deze haar/hem onrechtmatig of ongegrond voorkomen;

dat als één der gedaagden in het geding verschijnt tussen alle partijen één vonnis zal worden gewezen dat als een vonnis op tegenspraak wordt beschouwd;

dat van gedaagden bij verschijning in de procedure geen griffierecht zal worden geheven;

TENEINDE:

alsdan namens mijn rekwiranten als eisers in kort geding te horen eis doen en concluderen als volgt:

Inhoud dagvaarding;

A: Inleiding (kern van de zaak)

B: Kernpunten (relevant bij beoordeling rechtsvorderingen)

C: Spoedeisendheid (spoedeisend belangen) / zitting in december 2015, uiterlijk begin januari 2016

D: Ontvankelijkheid Stichting De Vijfde Macht / eiser sub 2

E: Effectieve rechtsbescherming/afstand van recht (boven € 25.000,--)

F: Ten aanzien van de feiten en ten aanzien van het recht

G: Vorderingen

H: Verweer gedaagden / herhaling oproep aan gedaagden

I: Bewijsaanbod

J: Producties

A: Inleiding (kern van de zaak)

Kern van de zaak is een vaststaand onrechtmatig besluit van de gemeenteraad van Haarlem, op 17 december 2015 genomen, waarin is besloten dat er eind januari 2016 aan 450 asielzoekers voor maximaal één jaar noodopvang wordt gegeven in de voormalige Boerhaavekliniek in de Boerhaavewijk te Haarlem. Aan dit besluit zijn twee andere, even evident onrechtmatige besluiten (collegebesluit van 10 november 2015, regioplan kort daarvoor) voorafgegaan.

Op zeer goede grond, hierna i.h.b. onder F aangegeven, is sprake van zeer onrechtmatige besluiten, die in een bodemzaak evident zullen worden **vernietigd**, gegeven dat een heel ander besluit genomen had kunnen en dienen te worden (feitelijk en juridisch) door de gemeenteraad en het college. Bij toewijzing

K O E N E N

van de vorderingen is dat op basis van de beoordeling van de zaak, de vaststellingen door U.E.A. van – kort gezegd – de onrechtmatige daden, hierna aangegeven, i.h.b. betreffende de onrechtmatigheid van de gewraakte besluiten. Uitgegaan wordt daarna van herstel door gedaagden, zijnde (semi) overheden en overheidsdienaren, zelf direct van de onrechtmatigheden in overeenstemming met de overwegingen door U.E.A. ter zake.

B: Kernpunten (relevant bij beoordeling rechtsvorderingen)

Vide hierna onder F en G. Het daar gestelde dient als hier ingelast en herhaald te worden beschouwd.

C: Spoedeisendheid (spoedeisend belangen) / zitting in december 2015, uiterlijk begin januari 2016

Sprake is van **spoedeisendheid**, omdat het gaat over de dreigende uitvoering van een onrechtmatig besluit d.d. 17 december 2015, waarvoor een ander besluit, dat wel rechtmatig en uitvoerbaar is, voor in de plaats moet komen. Die uitvoering van het gewraakte besluit vindt thans reeds plaats, omdat de locatie thans in gereedheid wordt gebracht voor de komst van de 450 asielzoekers, werkzaamheden eindigend in/eind januari 2016.

Eiser sub 2 is bewoner van de Boerhaavewijk, die een brief heeft ontvangen om over het voorgenomen besluit tot opvang van 450 asielzoekers in die wijk als direct belanghebbende te kunnen meedoen aan de Inspraakavond van 2 december 2015. Koenen is daar ook geweest. Eiser sub 1 heeft als collectieve belangenorganisatie die opkomt voor het collectieve belang van i.c. (na extrapolatie te berekenen aantal) 3.000 tegengestemd hebbende bewoners van de Boerhavewijk, maar ook voor de resterende andere 2.200 wijkbewoners, een direct, eigen belang, dat concreet is. Namelijk een juiste besluitvorming en een juist besluit, waarbij de belangen van voornoemde 5.200 wijkbewoners, en natuurlijk ook die van de eind januari 2016 in Haarlem aankomende 450 asielzoekers in het geding zijn.

Allen hebben belang bij een zorgvuldig, rechtmatig besluit, waarschijnlijk i.c. inhoudende een ander besluit dan is genomen, althans in ieder geval belang bij heroverweging, nadat alle rechtsregels die gelden, waaronder de van toepassing zijnde artikelen uit de Gemeentewet, artt. 3:2 en 3:4 Awb en hetgeen waartoe de open norm van art. 6:162, lid 2, BW i.c. jegens wijkbewoners en de 450 asielzoekers in concreto allemaal verplicht, in acht zijn genomen. Daarvan is thans uit de stukken blijkend (verslagen, besluiten) geen enkele sprake, de retoriek van gedaagde sub 4, het ondermaatse betoog van een meerderheid van raad en college van Haarlem, naar verwacht ook gedaagde sub 1 en 2 ten spijt.

Direct **spoedeisend eigen belang** van eisers, bij beoordeling c.q. toewijzing van de **geldvordering(en)**, in casu een voorschot op de schadevergoeding, is hierin gelegen dat daarmee U.E.A. een in de uitspraak opgenomen juridische beoordeling van de kern van de zaak – de gestelde onrechtmatigheden, de daaraan ten grondslag gestelde feiten – dient te geven. **Dit oordeel is het kerndoel van onderhavige rechtszaak.** Bij toewijzing van de geldvordering(en) zal voor alle partijen duidelijk zijn hoe uw rechterlijk oordeel over de feiten en het recht in casu is. Gegeven dat gedaagden (semi) overheden zijn c.q. overheidsdienaar, zal zonder daartoe uitdrukkelijk te zijn veroordeeld, uw rechterlijk oordeel over de onrechtmatigheid van de besluiten en de besluitvorming, naar verwachting, leiden bij gedaagden tot het (doen) schorsen van de uitvoering van het gewraakte besluit, en heroverweging, dit voorafgegaan door een wel rechtsconforme voorbereiding van een nieuw besluit, in januari 2016, e.e.a. met inachtneming van de overwegingen daartoe in de uitspraak. Om die reden is er groot direct, spoedeisend belang bij eisers bij het indienen, ontvankelijk verklaard worden in de geldvordering(en), maar vooral in de hier vermelde juridische beoordeling van de zaak door U.E.A.

K O E N E N

Bijkomend **spoedeisend eigen belang** van eiser sub 1 bij toewijzing van het voorschot ad € 5.000,-- op de schadevergoeding is hierin gelegen, dat dan (en eerst dan) daarmee eiser sub 1 de financiële mogelijkheid heeft om indien er toch niet vrijwillig geschorst en heroverwogen wordt, dan direct, een advocaat in te schakelen, die in een 'gewoon' Kort Geding bij de Voorzieningenrechter schorsing kan vorderen. In dat geval is er immers de noodzaak tot dit 'gewone' Kort Geding vaststaand, echter zonder toewijzing van dit voorschot is dit 'gewone' Kort Geding de facto een niet openstaande rechtsgang, vanwege de financiële onmogelijkheid de verplichte advocaat zelf te betalen, een toevoeging aan eiser sub 1 vaststaand niet kan worden verstrekt, zijnde op zichzelf reeds strijdig met de artt. 6 en 13 EVRM, alsmede met artikel 17 Gw. Enkel de toewijzing van het voorschot van € 5.000,-- kan alsnog de toegang dan creëren de facto. (NB: Dat sprake is van een **eigen belang** van eiser sub 1 bij toewijzing van het voorschot volgt uit het feit dat het eigen advocaatkosten zijn, die Stichting De Vijfde Macht moet (kunnen) betalen voor de toegang tot de Voorzieningenrechter om de vordering tot schorsing in te (kunnen) stellen, welk belang uiteraard een ander is dan de collectieve belangen van degenen waarvoor eiser sub 1 in rechte opkomt. Om die reden is tevens duidelijk dat het verbod tot het vorderen door collectieve belangen rechtspersonen van schade van degenen voor wie wordt opgetreden – dat binnenkort bovendien vervalt – hier niet aan de orde is.)

Verband tussen spoedeisend belang toewijzing geldvorderingen € 5.000,-- c.q. € 1,-- en dreigende schending EVRM

Indien U.E.A. niet tot onrechtmatigheid oordeelt, c.q. de vordering van het voorschot afwijst, verandert dat niets aan de situatie hierboven aangegeven, dat eiser sub 1 geen toegang heeft feitelijk tot de rechter om schorsing te vorderen bij de Voorzieningenrechter. Om die reden, vanwege het feitelijk/financieel niet openstaan voor eiser sub 1 van de weg naar de Voorzieningenrechter i.c., acht eiser sub 1 het in strijd met de artt. 6 en 13 EVRM, indien u – ingeval van eisvermeerdering – zich onbevoegd zou verklaren om van de vordering tot schorsing kennis te nemen, gegeven (uw wetenschap van) het feit dat eiser sub 1 dan geen effectieve toegang heeft tot enige Kort Geding rechter om de vordering tot schorsing voor te kunnen leggen. Om die reden in eiser sub van oordeel dat U.E.A. zich ingeval van afwijzing van de geldvordering ad € 5.000,-- niet onbevoegd kan verklaren, omdat u anders evident, vaststaand handelt in strijd met het EVRM. Blunt gezegd: als Kantonrechter mag u eiser sub 1 niet door de verwijzing i.c. 'het bos insturen'. Bevoegd verklaring is juridisch mogelijk, omdat de artt. 93/94 Gw in casus zoals de onderhavige de mogelijkheid bieden om dwingend recht buiten toepassing te verklaren, teneinde schending (door U.E.A. ingeval van verwijzing ex art. 71 Rv) van het EVRM te voorkomen. Omdat aan uw oordeelsvorming over de geldvordering, waartoe U.E.A. zich competent acht, i.c. op grond van de wet ook geacht wordt te zijn, een feitelijke en juridische problematiek ten grondslag ligt welke ook ten grondslag ligt aan de vordering tot schorsing ten grondslag ligt, staat niets het i.c. buiten toepassing verklaren door U.E.A. van art. 93 Rv in de weg. **Alternatief** is dat U.E.A. bij de verwijzing art. 71 Rv expliciet bepaalt dat i.c. in afwijking van art. 79, lid 2, Rv geen verplichte procesvertegenwoordiging door (geen der) eisers nodig is, teneinde de feitelijke toegang tot de Voorzieningenrechter mogelijk te maken, derhalve een verwijzing met daarin ex art. 71, lid 4, Rv opgenomen, dat buiten toepassing wordt verklaard art. 79, lid 2, Rv; gegeven dat eiser sub 2 zelf 17 jaar advocaat is geweest, kan deze, gelijk in onderhavige procedure, dan wederom als de gemachtigde van beide eisers optreden. (Hiertoe niet besluiten door U.E.A. – hetzij door art 93 Rv buiten toepassing te verklaren, hetzij door keuze voor het alternatief- achten eisers rationeel niet te verklaren, waardoor partijdigheid als enige verklaring voor dit nalaten het EVRM i.c. concreet direct te volgen overblijft; daarmee is de grond en noodzaak tot wraking gegeven, in dat geval; vide verder onder E.) Nog een **ander alternatief** is het toewijzen van het voorschot op de schade bij eiser sub 2 van het symbolische bedrag van € 1,--, dat om die reden als vordering is opgenomen, omdat daarmee eveneens uw rechterlijk oordeel over de gestelde onrechtmatigheid van de besluiten en het besluitvormingsproces kan worden verkregen, zijnde – zie 4^e alinea onder C, hierboven – het kerndoel van deze rechtszaak.

D: Ontvankelijkheid Stichting De Vijfde Macht / eiser sub 2

Ingevolge de statuten heeft Stichting De Vijfde Macht als doel het opkomen voor de belangen van mensen in Nederland. Deze mensen zijn in casu de bewoners van de Boerhaavewijk en de eind januari 2016 komende 450 asielzoekers in Haarlem. Vanaf het allereerste moment dat de opvang in de Boerhaavewijk als feit bestond, eind november 2015, heeft eiser sub 1, actief getracht onrechtmatige besluitvorming en onrechtmatige besluiten te voorkomen. Kort na de inspraakavond van 2 december 2015 zijn pogingen hiertoe gestart. Meer of anders dan gedaan is, is feitelijk niet denkbaar/mogelijk geweest, waarmee aan het vereiste van het hebben verricht van (voldoende) activiteiten voor de ontvankelijkheid van de stichting als procespartij is voldaan.

Ex artikel 3:305a, lid 2, BW, is vóór Kerst 2015 gedaagden een termijn gesteld waarbinnen zij dienden aan te geven of de bereidheid buiten rechte uitvoering te geven aan de schorsing- en heroverweging vordering. Die toezegging is niet gekomen, waardoor aan de eis van lid 2 van dit artikel is voldaan, gegeven dat de standaard termijn van twee weken juridisch in casus als de onderhavige substantieel korter kan zijn. Ook na kennisneming van de zittingsdatum zal tot aan 11 januari 2016 twee weken verstreken zijn, zonder dat gedaagden enige actie om de zaak nog te proberen buiten rechte rechtmatig op te lossen hebben verricht. Elk contact of voorstel is nagelaten, terwijl de wetenschap bij elke gedaagde van de onrechtmatigheden van alle gedaagden bekend is, nu de dagvaarding in concept – houdende dezelfde tekst als onderhavige dagvaarding – nog vóór Kerst 2015 aan ieder is gestuurd. Conclusie: men heeft het willens en wetens op een zitting en een oordeel van U.E.A. over de zaak laten aankomen.

Juridisch irrelevant is, althans voor de ontvankelijkheid, zo blijkt uit jurisprudentie, of wordt geprocedeerd al dan niet op verzoek van de hier bedoelde mede wijkbewoners, alsmede in hoeverre die het wel of niet eens zijn met de procedure.

Ontvankelijkheid en toewijsbaarheid van de vorderingen zullen nog nader verder worden toegelicht en onderbouwd. Kern van die onderbouwing is het gestelde hierna onder E-G.

E: Effectieve rechtsbescherming / Afstand van recht (boven € 25.000,--)

Effectieve rechtsbescherming in de zin van artikel 6 EVRM is de norm, waaraan de vorderingen van eiser dienen te worden getoetst, zowel wat betreft de bevoegdheid, de ontvankelijkheid als de gegrondheid van de vorderingen.

Voornoemd artikel 6 EVRM wordt geschonden, in de visie van eisers, indien in casu door U.E.A. (I) wordt geoordeeld tot een al dan niet partiele onbevoegdheid c.q. niet ontvankelijkheid van een of beide eisers in de hoofdvorderingen, (II) geen materiele beoordeling plaatsvindt, blijkend uit de uitspraak, van de oordeel- en besluitvormingsprocedure in de gemeente Haarlem, alsmede van het Regioplan, de besluiten van 10 november 2015 (van het college) en 17 december 2015 (van de raad) in de gemeente Haarlem, in reactie op het verzoek van het COA om 450 asielzoekers noodopvang te geven, een beoordeling waarin is getoetst aan het recht (waaronder de Gemeentewet, het Awb en aan de open zorgvuldigheidsnorm van art. 6:162, lid 2, BW).

Een andere rechtsgang, bij de bestuursrechter bestaat niet, omdat geen sprake is van een besluit waartegen bezwaar en beroep openstaat. Er is ook geen sprake van een omgevingsvergunning procedure, waarbinnen het oordeel over wat hier ter beoordeling aan U.E.A. wordt voorgelegd, getoetst kan worden.

K O E N E N

Het onder G hierna vermelde dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd. Ingeval tot onbevoegdheid, niet ontvankelijkheid, geheel of gedeeltelijke en/of ongegrondheid van de vorderingen van eiser(s) wordt geoordeeld door U.E.A., staat daarmee schending van de artt. 6 en 13 EVRM in de visie van eisers vast, reden om (on)middellijk het oordeel van het EHRM in Straatsburg over deze vermeende schending te verzoeken.

Van schending van dat artikel is ook sprake, indien en voor zover het oordeel over onbevoegdheid, niet ontvankelijkheid en ongegrondheid is gebaseerd op de wet, gegeven dat in de artt. 93/94 Grondwet is bepaald, dat de wet onverbindend is, indien en voor zover sprake is van onverenigbaarheid van de wet met, i.c., het EVRM.

Doorverwijzing naar Voorzieningenrechter / Wraking bij voorbaat (onder voorwaarde)

Een eventueel oordeel van U.E.A. – al dan niet na c.q. op grond van vermeerdering van eis - dat de zaak moet worden doorverwezen naar de Voorzieningenrechter van de sector civiel, zonder buiten toepassing verklaring van art. 79, lid 2, Rv (verplichte advocaatstelling), op grond van het eventuele oordeel dat sprake is van onbevoegdheid (al dan niet partieel), indien dat oordeel ontstaat op enig moment gedurende deze procedure in de periode tussen de betekening van de dagvaarding tot aan de mondelinge of schriftelijke uitspraak, waartoe dus ook behoort een oordeel voorafgaand aan, tijdens of na afloop van zitting (in het geval na afloop, hier met nadruk expliciet genoemd, dan een soort oordeel ‘in Raadkamer’) betekent voor eisers dat sprake is van partijdigheid van U.E.A. Teneinde hun rechten en belangen veilig te stellen wordt U.E.A. voor het geval dat u in genoemde periode tot voornoemd oordeel tot verwijzing komt (vanwege het oordeel dat sprake is van onbevoegdheid) gewraakt. Met dien verstande: er is thans geen sprake van wraking. Op het moment echter dat u oordeelt tot doorverwijzing, zonder buiten toepassing verklaring van art 79, lid 2, Rv, is wel sprake van een wrakingsfeit, waaruit de schijn van partijdigheid wordt gewekt, gegeven dat zoveel rechtsnegatie door u slechts door partijdigheid verklaart kan worden.

Sprake is derhalve van een wraking onder (opschortende) voorwaarde. Indien en zodra feit is het bestaan van een oordeel van U.E.A. tot doorverwijzing, van welk oordeel u zich op het moment van het ontstaan van dat oordeel bewust bent, is dan (op dat moment) sprake van een wrakingsfeit, waarvoor u zichzelf op dat moment als gewraakt dient te beschouwen, de plicht tot het inschakelen van de wrakingskamer op dat moment ontstaat, onder het gelijktijdig (doen) kennisgeven aan gemachtigde van eisers daarvan. Afstand wordt gedaan door eiser thans reeds bij voorbaat van hun recht om te verschijnen en de wraking toe te lichten ter zitting van de wrakingskamer. Als afdoende toelichting is het hier in deze dagvaarding gestelde, i.h.b. hetgeen hieronder staat.

Direct effectieve, daadwerkelijke toegang tot (Kort Geding) rechter / Proactieve oordeelplicht U.E.A. over onverbindendheid/niet toepasselijkheid wetsartikelen, HR-jurisprudentie in casu, gelet op de artt. 93/94 Gw, het voorafgaand totaal ter voorkoming van schending van de artt. 6 en 13 EVRM en artikel 17 Gw

(Nationaal recht: Vooropgesteld zij drieërlei: **1.** Vanwege uw bevoegdheid t.a.v. de geldvorderingen is doorverwijzing van de hele zaak naar de Voorzieningenrechter in alle gevallen - ook indien er na vermeerdering van eis subsidiaire vorderingen zouden bijkomen, die volgens u geen vorderingen in de zin van art. 93 Rv zijn - onrechtmatig. De wettelijke bevoegdheid van de Kantonrechter om te oordelen over geldvorderingen als de onderhavige (onder de € 25.000,--) vervalt immers niet, indien er door/na een eisvermeerdering subsidiaire vorderingen bijkomen, zoals bijvoorbeeld een vordering tot schorsing van een besluit, ook niet indien bevoegdheid t.a.v. de subsidiaire vorderingen in beginsel ontbreekt. (NB: de enige juridisch bestaande weg in dat geval is dat de Kantonechter zich bij einduitspraak partieel onbevoegd verklaart.) **2.** Een vermeerdering van eis, eventueel, in de eerste week van januari 2016 of ter zitting is gelet op de HR-criteria geldend voor eisvermeerdering niet in strijd met de eisen van een goede

K O E N E N

procesorde, nu het uitsluitend vorderingen betreft waar gedaagden al kennis van dragen, zij zich vanaf de aanvang, na ontvangst van de concept dagvaarding, houdende deze vorderingen, hierop hebben kunnen voorbereiden, er geen vertraging ontstaat door de vermeerdering van eis. 3. Artikel 71 is in kort geding procedures n.v.t.)

EVRM-recht: Doorverwijzing in januari 2016 door U.E.A. naar de Voorzieningenrechter betekent de facto dat de toegang tot de rechter eisers wordt onthouden, zijnde strijdig met voornoemde EVRM en Gw artikelen. Dat staat thans reeds vast voor wat betreft eiser sub 1, omdat er geen geld is bij eiser sub 1 om de verplichte advocaat in te schakelen, indien wordt doorverwezen, aan rechtspersonen geen toevoeging wordt verstrekt. Daarbij geldt dat eiser sub 1 de belangrijkste eiser is, omdat enkel Stichting De Vijfde Macht in rechte kan opkomen voor de collectieve belangen van (a1) de ruim 50% van de Boerhaavewijk bewoners, die tegen de komst van de 450 asielzoekers zijn (NB: op de inspraakavond van 2 december 2015 waren ruim 50% van de aanwezigen tegen), (a2) het gedeelte van de Boerhaavewijk bewoners dat, ingeval er in 2 a 3 locaties in 2 a 3 andere wijken in Haarlem (feitelijk/juridisch kunnen) worden opgevangen, eveneens tegen de komst van 450 asielzoekers in hun wijk zijn, vanwege het alternatief, (b) de 450 asielzoekers, die betere integratiekansen hebben als zij in 2 a 3 locaties in 2 a 3 wijken van Haarlem worden opgevangen (dan allen tezamen in de achterstandswijk Boerhaavewijk, waar de meerderheid tegen hun komst is). Slechts doordat Stichting De Vijfde Macht eiser is kunnen de onder a1-b hiervoor vermelde belangen in de belangenafweging door U.E.A. als ordemaatregel rechter betrokken worden. (Enkel bij - en eerst na - toewijzing door U.E.A. van de geldvordering van eiser sub 1 van € 5.000,- - zou de Voorzieningenrechter toegankelijk worden.)

Gelet op de feiten – (a) direct rechterlijk oordeel over de onrechtmatigheid van de twee besluiten en besluitvorming is noodzakelijk om drie redenen ((rechtsherstel mogelijkheid, stopzetting belangen beschadiging/bedreiging, vaststelling onrechtmatigheid leidt tot heroverweging, (b) eigen belangen van eisers, collectieve belangen die eiser sub 1 behartigt – wordt enkel door een Kort Geding oordeel over de kern van de zaak (getelde onrechtmatigheden van de besluiten en de besluitvorming) de door het EVRM voorgeschreven effectiviteit bereikt.

Afstand van recht

Eisers doen hierbij uitdrukkelijk, onvoorwaardelijk afstand van recht t.a.v. alles boven € 25.000,--, ten fine van het voorkomen van niet ontvankelijkheid c.q. onbevoegdverklaring c.q. doorverwijzing.

F: Ten aanzien van de feiten en ten aanzien van het recht

Ten aanzien van de feiten

Kernvragen/-punten, -overwegingen t.a.v. de feiten (F) en t.a.v. het recht (N):

-K1. (J) Bodemzaak: Vanwege het 'geen belang (meer), geen actie', is een bodemzaak zinloos. Daarom is een Kort Geding het enige denkbare rechtsbeschermingsmogelijkheid. Zie verder K4.1

-K2 (J): Huidig besluiten college en raad onrechtmatig: Sprake is van twee onrechtmatige besluiten van de gemeente Haarlem: het collegebesluit 10 van november 2015 en het gemeenteraadbesluit van 17 december 2015, beide inhoudende 450 asielzoekers in de voormalige Boerhaavekliniek in de Boerhaavewijk als noodopvang, met ingebruikneming eind januari 2016. Onrechtmatig is zowel de inhoud van beide besluiten (zie ook K2.2), alsmede de aan elk besluit voorafgaande procedure (strijdig met Awb).

-K2.1 (J) Regioplan asielopvang 2015 Kennemerland onrechtmatig, een juridische nulliteit: Grondwet noch gemeentewet kennen zoiets als de regionale keukentafel Kennemerland. Die tafel is juridisch niets, geen publiekrechtelijke rechtspersoon of bestuursorgaan. Daardoor zijn de producten van die keukentafel,

K O E N E N

waaronder het regioplan asielopvang juridisch evenmin iets. (Volmachten om namens de gemeenten dit plan formeel en met deze inhoud te besluiten hebben niet bestaan, dus was/is ook de gemeente Haarlem niet verbonden/gebonden aan het plan, toen het tot stand kwam.) Het regioplan is dus juridisch niets, een nulliteit. (Het is niets meer dan een afspraak tussen de deelnemers, zonder enige de gemeenten waarvan de actoren burgemeester zijn, bindende status.) Consequentie: Vaststaand juridisch ten onrechte heeft (de inhoud van) dat plan als vermeend vaststaand juridisch gegeven in de gemeente Haarlem in de maanden november/december 2015 de huidige **besluiten** (collegebesluit 10 november 2015, raadsbesluit 17 december 2015) en de **besluitvorming** over de opvang van asielzoekers in de stad Haarlem (wel/niet überhaupt, hoeveel, in hoeveel locaties, in hoeveel wijken) juridisch inhoudelijk volledig gedicteerd (beperkt) en daarmee inhoudelijk feitelijk voor de 100% bepaald. Dit is apert onrechtmatig, om twee redenen: (1^e) miskenning van veel rechtsregels, rechtsnormen en belangen hierdoor, (2^e) juridische nulliteiten behoren juridisch noch feitelijk kaderzettend te zijn. Nulliteiten die dat wel zijn hebben als rechtsgevolg de onrechtmatigheid van wat daarna heeft plaatsgevonden, i.c. zowel het besluitvormingsproces als de besluiten (formeel als besluit, alsmede inhoudelijk, de inhoud daarvan) zelf.

-K2.2 (J/F) Collegebesluit 10 november 2015 onrechtmatig: Dit besluit is onrechtmatig, vanwege de juridische nulliteit van het regioplan. Dat regioplan heeft als dictaat, gedicteerde, vaststaande, reeds besloten input voor het te nemen collegebesluit voorkomen dat plaats kon vinden een vrije (niet door dat gedicteerde plan beperkte) oordeel- en besluitvorming van (de leden van) het college, maar vooral belet een inhoudelijk debat, uitwisseling van argumenten, standpunten over alle punten waar wel vergaderd had moeten worden, maar niet vergaderd is. Namelijk: (1^e) ja/nee opvang van 450 asielzoekers in Haarlem überhaupt (terecht bijna zeker ja), zo ja, daarna afwegen/beslissen (2^e) in hoeveel locaties, bijvoorbeeld 1, 2 of 3 locaties (terecht bijna zeker 3), (3^e) in welke (meest geschikte gebouwen, in welke (wel/niet, c.q. de meest geschikte) wijken (4^e) het vaststellen van de factoren die in het algemeen, alsmede meer specifiek binnen de gemeente Haarlem, bepalen of een wijk of gebouw wel/niet geschikt is, waaronder, normaliter, niet uitputtend, de (effecten van de) grootte van de groep asielzoekers op wijk, wijkbewoners en asielzoekers zelf, draagvlak (wil) en draagkracht (vermogen) van de wijk/wijkbewoners en de integratiekansen, leefbaarheid, veiligheid en rust van de asielzoekers in de betreffende locatie en wijk, per locatie en wijk afzonderlijk te bepalen, (5^e) het feitenonderzoek, vaststellen van de voor de beslissing en de belangenafweging relevante feiten (art 3:2 Awb), waaronder de feiten betreffende de factoren onder 4^e genoemd, waaronder het al dan niet zijn van achterstandswijk, de voorzieningen in de wijk (o.a. aanwezigheid van scholen, die ruimte hebben voor kinderen, omdat er anders een school met enkel buitenlandse kinderen er moet komen, (6^e) het vaststellen van welke belangen van wie/wat (bijvoorbeeld de financiële en logistieke belangen van het COA) wel/niet dienen te worden betrokken in de belangenafweging, alsmede het bepalen van het gewicht per gekozen belang, dat in de belangenafweging betrokken mag worden (hetgeen impliceert dat slechts **indien en nadat** (a) de COA belangen ook als belang dat 'mee mag doen' volgens de belangenafweger zijn vastgesteld, (b) aan die COA belangen een (bepaald) gewicht is toegekend, dan pas die COA belangen überhaupt dan pas mogen meedoen in de belangenafweging, en dan nog maar slechts als één van de belangen, niet als enige, en zeker niet automatisch, of impliciet als doorslaggevend belang, (7e) de vraag of het oordeel (de stemming) van de wijkbewoners voor de besluitvorming doorslaggevend, of slechts medebepalend moet zijn, wanneer wel/niet, met vaststelling van de argumenten waarom. **Constatering:** Vaststaand blijkt uit de inhoud van de besluiten, de inhoud de verslagen van de vergaderingen, dat de meeste van deze 7 punten totaal niet zijn besproken, vastgesteld en uitgevoerd, daarmee dat het recht in zeer substantiële mate niet is gevolgd.

Conclusies (juridisch): Daarmee is de besluitvorming van het college en de raad van de gemeente Haarlem verregaand onrechtmatig, want in flagrante strijd met procedurele en materiële zorgvuldigheidsnormen. De besluiten van 10 november 2015 (college) en 17 december 2015 zijn daarmee eveneens onrechtmatig, waardoor deze kunnen worden geschorst in Kort Geding, indien daarvoor termen aanwezig zijn. (NB: Juridisch vraag is overigens of dit besluit wel een echt collegebesluit is, gegeven het

K O E N E N

ontbreken van een agendapunt hierover voor de vergadering van het college van/eerder dan 10 november 2015)

-K2.3 (J/F) COA norm 300/450 asielzoeker minimaal is onrechtmatig: opleggen door COA van deze norm is onrechtmatig, zeker nu niet op het bestaan van de hardheidsclausule is gewezen. Het hanteren/stellen van deze norm als vaststaand gegeven door de burgemeester (mogelijk ook het college) aan de raadscommissie Bestuur op 3 en 10 december 2015, de Inspraakavond Boerhaave bewoners op 2 december 2015 (door zijn mededeling met die inhoud) en de raad op 17 december 2015 (door het voorleggen van geen ander besluit dan het voorgelegde besluit), terwijl sprake is van een niet bestaande c.q. onrechtmatige norm is onrechtmatig, gezien de negatieve, een juiste/vrije oordeel- en besluitvorming beperkende effecten daarvan.

-K2.4 (J/F) Miskennning beslissingsbevoegdheid gemeenten om nee te zeggen: Niet vermelden van het bestaan van deze bevoegdheid, integendeel het niet duidelijk aangeven op 2 december 2015 dat er ter zake geen gevaar op enige COA/VenJ boete bestaat.

-K2.5 F) Slechts één leegstaand gebouw (Boerhaavekliniek) in Haarlem groot genoeg: feitelijk onjuist, gezien dat verdeling over 3 locaties juridisch mogelijk is.

-K3.1 (J) 1e Rechtsgevolg onrechtmatigheid regioplan: Besluitvorming gemeente en inspraakavond over 450 asielzoekers Haarlem vaststaand eveneens onrechtmatig: Gegeven dat het regioplan een juridische status van 0% heeft, is het hele gemeentelijke besluitvormingsproces, die daarna in de gemeente Haarlem plaatsvond eveneens onrechtmatig. Kern van deze onrechtmatigheid zit in de dictaatsfunctie van het regioplan: onrechtmatig is het als iets dat juridisch 0 is (0% juridische status) volledig de facto (als vaststaand feitelijk effect, want dat is immers de functie van het regioplan geweest) de inhoud van de daarna (nog) plaats te vinden oordeelsvorming en besluitvorming binnen/van (a) de gemeentelijke organen (college, raadscommissies, raad, maar vooral ook de gedachten en waargenomen beslis (on)mogelijkheden van deze organen en hun leden), (b) idem, de oordeelsvorming en besluitvorming, maar vooral de inspraakavond van de wijkbewoners bepaalt. Concreet: Een besluit van de gemeente over over ja/nee opvang 450 asielzoekers in Haarlem, voorafgaand aan het voorgelegde besluit ontbreekt;

-K3 Burgemeester Schneiders veroorzaker: De burgemeester is de feitelijk grootste veroorzaker van de ontstane onrechtmatigheden, daarmee van de noodzaak van het Kort Geding. Zelfs ingeval van afwijzing van de vorderingen dient de burgemeester in de kosten van de procedure, alsmede in de door gedaagden gemaakte juridische kosten te worden veroordeeld, om die reden.

-K4.1 (J): Verkeerd besluit voorgelegd aan Inspraakavond en gemeenteraad: Het verkeerde besluit is voorgelegd door college aan Inspraakavond Boerhaavewijk op 2 december 2015 en de gemeenteraad op 17 december 2015: **Voorgelegde besluit**: ja/nee 450 asielzoekers in de Boerhaavekliniek in Haarlem als noodopvang. **Juiste besluit** (voor te leggen): 450 asielzoekers in Haarlem, zo ja, in 1, 2 of 3 of meer dan 3 locaties, en in welke locatie/locaties?; rechtsplicht bestaat om het juiste besluit voor te leggen.

-K4.2 (J): Ander besluit: Juridisch beslissend voor deze zaak is of er **ander besluit** zou zijn genomen, door college, raad en de inspraakavond, indien dat was voorgelegd. Zeer waarschijnlijk was een **ander besluit** genomen, indien het juiste besluit was voorgelegd, hetgeen juridisch ook had moeten. Het college oordeel is niet bekend hierover. Burgemeester Schneiders er is vanwege de 450 COA eis maar één locatie geschikt. Inspraakavond 2 december jl.: ruim 50% is tegen, een substantieel deel van de kleine 50% voorstemmers wilden de 450 asielzoekers niet buiten willen laten slapen, zo bleek die avond, als reden om vóór te stemmen. Als er alternatieven (1 tot 3 andere locaties) waren in het besluit, zou dus waarschijnlijk 70% of meer in totaal tegen hebben gestemd. Datzelfde geldt mogelijk voor de raad, en het college. (Bewijs: in Kort Geding kan de rechter juridisch eerder iets als feit aannemelijk achten; dit geldt ook voor de gegrondheid van een inschatting.)

-K4 (F): Spoedeisendheid (onomkeerbaarheid): Uiterlijk eind januari 2016 komen de 450 asielzoekers. Thans is reeds begonnen met de inrichting van de Boerhaavekliniek door een aannemer. Er moet dus vlug een zitting komen, uiterlijk in de week van maandag 4 januari – vrijdag 8 januari, anders is reeds vlug daarna sprake van een onomkeerbare situatie, vanaf de ingebruikname. Als het besluit geschorst wordt

K O E N E N

omstreeks 15 januari 2016, college en raad besluiten tot een 2 of 3 locaties eind januari 2016, dan kunnen die in februari 2016 gereed worden gemaakt. Dat kan technisch/praktisch zo snel, het is immers noodopvang, voor 6-12 maanden maximaal, volgens de definitie. Er zijn dus bestaande, realistische alternatieven, zowel qua besluit, als per uitkomst: 3 locaties met ± 150/200 asielzoekers in drie wijken, i.p.v. 1 locatie met 450 asielzoekers.

-K5(F): Oplossingsrichting/-stappen: Wat feitelijk kan nog op tijd, juridisch moet is (a) inspraakavonden in januari 2016 voor de 3 locaties, in 3 wijken, die het meest geschikt zijn voor opvang, dat is Boerhaavewijk als achterstandswijk dus niet, (b) daarna moet in de raad en college in januari 2016 vastgesteld worden een nieuw besluit, (c) belangen zoals draagvlak in en draagkracht van en wat het beste is voor de asielzoekers moeten worden vastgesteld als factoren

-K6.1 (J): Effectieve rechtsbescherming: Rechterlijk oordeel over vermeende onrechtmatigheid van het besluit, het besluitvormings- en besluitvoorbereidingsproces moet tijdig verkregen kunnen worden. I.c. betekent dit dat hetzij er in onderhavige zaak een materieel oordeel komt over K6.2, hetzij er € 5.000,-- voorschot op de schadevergoedingvordering wordt toegekend om nog met spoed een 'gewoon' Kort Geding bij de rechtbank, niet sector Kanton, te kunnen doen.

-K6.2 (F): Substantiële onrechtmatigheid besluiten 10 november/17 december: Dit volgt uit het voorafgaande.

Chronologisch overzicht van de feiten:

-kalenderjaar 2015: toenemende noodzaak om gemeenten te vragen asielzoekers op te vangen

-oktober/november 2015: COA verzoek aan enkele regio gemeenten (waaronder Haarlem) noodopvang voor o.m. 900 asielzoekers.

-november 2015: regio Kennemerland overleg, waarin de COA eis van grootschaligheid (i.c. 450 asielzoekers in één locatie) geaccepteerd is, als uitgangspunt voor de inhoud van het besluit.

-november/december 2015: besluitvoorbereiding en besluitvormingsprocedure acties, hierna vermeld.

-10 november 2015: besluit college B&W Haarlem: 450 asielzoekers in de Boerhaavekliniek te Haarlem

-11 november 2015/daarna: Kamerbrief Dijkhoff: kleinschalige locaties ook goed; echter geen interventie in Haarlem en naar COA door de staatssecretaris

-19 november 2015: Commissie Bestuur gemeente Haarlem vergadering over voorgelegde besluit (450)

-2 december 2015: Inspraakavond Boerhaavewijk Van der Valk Hotel over voorgelegde besluit (450)

-3 december 2015-17 december 2015: eisers proberen onrechtmatig besluit 17 december te voorkomen

-10 december 2015: Commissie Bestuur gemeente Haarlem vergadering over voorgelegde besluit (450)

-17 december 2015: besluit gemeenteraad Haarlem: 450 asielzoekers in de Boerhaavekliniek te Haarlem

Ten aanzien van het recht

Geschonden zijn diverse bepalingen van de Gemeentewet, de artt. 3:2 en 3:4 Awb, alsmede art. 6:162, lid 2, BW, op twee gronden: (a) schending van wettelijke plichten, (b) schending van de zorgvuldigheidsnorm, genoemd in dat artikel. Aan alle wettelijke vereisten van de onrechtmatige daad is i.c. voldaan, waarbij geldt dat de geschonden rechtsnormen alle strekken ter bescherming van de geschonden en dreigende schending van de belangen van eisers, inclusief die van de asielzoekers.

Voor wat betreft de schade wordt verwezen naar het hierboven gestelde. Sprake is van dreigende schade, waartegen in Kort Geding het vragen van een ordemaatregel open staat juridisch.

Persoonlijke secundaire aansprakelijkheid (OD) gedaagde sub 4

Burgemeester Schneiders van Haarlem is als grote initiator en actor de feitelijk veroorzaker geweest van alle onrechtmatigheden, die zijn ontstaan t/m het raadsbesluit van 17 december 2015. Hij is jurist,

K O E N E N

derhalve heeft kennis van alle normen, die door hem opzettelijk (d.w.z. willens en wetens) zijn genegeerd. Hij is bij alle hierboven vermelde feiten en momenten (besluiten, vergaderingen, inclusief het regioplan) aanwezig geweest, met een uit de verslagen blijkende significante, doorslaggevend betekenis voor de inhoud van hetgeen er wel en niet is gezegd. Door hem, het regioplan en het collegebesluit heeft niet plaatsgevonden wat er juridisch verplicht wel had moeten plaatsvinden, in plaats daarvan naar grote waarschijnlijk wel, en anders zou zij besloten: 450 asielzoekers verdeeld in 2 of 3 locaties (i.p.v. in 1 locatie) in Haarlem, daarbij gezien alle contra-argumenten en aanwezige betere alternatieven waarschijnlijk niet in de Boerhaavewijk en niet in de Boerhaavekliniek.

Eisers hebben vanaf het begin, zelfs eind november 2015 reeds, gedaagde sub 4 gewezen op hetgeen het recht aan acties gebiedt; daaraan is gedaagde stelselmatig, niet een keer gemotiveerd, voorbij gegaan. Onder die omstandigheden is in de visie van eisers, welke in overeenstemming is met HR-jurisprudentie, sprake van een dermate grote verwijtbaarheid, dat sprake is van een door de burgemeester persoonlijk, in persoon, door hem jegens eiser sub 2, Koenen, tevens (indirect) jegens de personen voor wie eiser sub 1, DVM, opkomt, gepleegd onrechtmatig handelen. (NB: Juridisch irrelevant daarbij, hetzij herhaald, of wordt geprocedeerd al dan niet op verzoek van de hier bedoelde mede wijkbewoners, alsmede in hoeverre die het wel of niet eens zijn met de procedure.)

G: Vorderingen

Vide onder MITSDIEN. Vide tevens, hier herhaald en ingelast, het in letter H onder gevolg 1 en 2 gestelde.

H: Verweer gedaagden / herhaling oproep aan gedaagden

Zonder enige inhoudelijke reacties hebben eisers sinds ongeveer twee weken, vanaf 3 december 2015, gedaagden geïnformeerd over de bestaande en dreigende onrechtmatigheden, verzocht om het onrechtmatige komende besluit niet te laten ontstaan, eerst andere acties te verrichten, ter voorkoming daarvan. Op de zeer uitvoerig gemotiveerde onderbouwing van eisers ter zake is geen reactie gekomen. Dit geldt ook voor de vlak voor Kerst 2015 aan gedaagden toegezonden concept dagvaarding.

Gedaagde sub 4 heeft aangegeven dat volstaat dat de raad bevoegd is om te beslissen, een reactie die in het niet valt bij het hier boven gestelde, qua juistheid en volledigheid.

Herhaald wordt de oproep reeds twee maal gedaan aan gedaagden, 1x vóór, 1x na Kerst 2015, citaat mail (met 'u' zijnde gedaagden):

*"-1: Te erkennen dat sprake is van **een of meer** onrechtmatige daden van u c.q. van een of meer andere gedaagden te zake, zoals hierboven aangegeven, zoals onderbouwd in eerder door ondergetekenden aan u deze maand toegezonden mailberichten;*

*-2: Toe te zeggen dat direct al datgene door/namens u zelf (eigen kunnen/daden) en richting de andere drie gedaagden zal worden ondernomen, ter **herstel** van de bestaande, al dan niet door u onderkende onrechtmatige **tussenstand**, onder opgave van de te ondernemen acties, met uiterlijke termijnstelling per actie dusdanig, dat nog tijdig juridische besluiten en feitelijke voorbereiding- een uitvoeringshandelingen vóór 31 januari 2016 mogelijk zijn;*

-3: Te verklaren of de belangen van de 450 asielzoekers en de omwonenden van de Boerhaavekliniek wel of niet zwaarder dient te wegen dan geld en logistiek bij het beoordelen van de onder l vermelde daden, het nemen van nieuwe besluiten."

K O E N E N

Op grond van de evidente, ook voor gedaagden kenbare substantiële onrechtmatigheid van de besluiten en de besluitvorming past het niet deze oproep nogmaals te negeren, in de week van maandag 4 januari 2016 – 8 januari 2016 te kiezen voor afwachten/niets doen tot aan de zitting van maandag 11 januari.

Norm is, dat een overheid bij gebleken onrechtmatigheid direct tot rechtsherstellend handelen overgaat. Indien bovenstaande oproep in de eerste volle week van januari 2016 niet tot de gepaste acties leidt, dient dat o.m. twee gevolgen te hebben:

Gevolg 1: Een beroep van gedaagden op 'er zijn al veel kosten gemaakt voor de inrichting van de locatie in de Boerhaavekliniek' dient door U.E.A. te worden afgewezen (wegens het er door gedaagden vanaf het begin bewust op hebben laten aankomen t/m de zittingsdag, de initiële wetenschap sinds begin december 2015 reeds dat een rechterlijk oordeel een streep door de planning zou kunnen halen (de aankondiging toen al van het Kort Geding), in combinatie met de eigen wetenschap bij gedaagden van al de evidente onrechtmatigheden, zoals die vanaf begin december 2015 door eisers aan gedaagden zijn voorgehouden. Juridisch juist is dat de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van gedaagde(n) deze kosten betaalt, dan dat op deze financiële overweging het rechtsherstel de facto niet plaatsvindt, de ingebruikneming toch plaatsvindt. Grondslag voor persoonlijke aansprakelijkheid is eigen handelen (c.q. nalaten) in combinatie met de volle wetenschap van de onrechtmatigheid daarvan (vide Aansprakelijkheid van leidinggevend S.M. de Valk, dissertatie, 2009, pag. 179, houdende vastlegging HR-jurisprudentie). Bij vaststelling van de persoonlijke aansprakelijkheid van gedaagde sub 4, bestaat, indien thans de verzekeraar wordt geïnformeerd, dekking voor deze gevolgschade, indien gedaagde sub 3 hem daarop aanspreekt. De facto is er dus geen grond voor een verkeerde belangenafweging.

Gevolg 2: In plaats van een afdoen van de zaak middels een belangenafweging, kan en dient juridisch een materieel oordeel over de mate van onrechtmatigheid van door elk der gedaagden gepleegde onrechtmatige daden te worden gevormd en gegeven door U.E.A. Dit oordeel vormen is tevens nodig voor het (juist) kunnen beoordelen van elk van de drie geldvorderingen, dus niet slechts hier genoemd i.h.b. de geldvordering ter zake van het voorschot ad € 5.000,-- op de schadevergoeding (welk juist oordeel vereist de vaststelling van de mate van evidentie van de verschillende onrechtmatigheden per gedaagde, daarmee van de mate van eigen wetenschap van gedaagden van deze onrechtmatigheden.

I: Bewijsaanbod

Eisers bieden bewijs aan van al hun stellingen, meer in het bijzonder door het overleggen van schriftelijke stukken, waaruit de gestelde feiten en onrechtmatige daden, inclusief nalaten, blijken.

I: Producties

De producties zullen per gewone post aan de rechtbank en gedaagden worden verzonden.

MITSDIEN:

Het U.E.A. Vrouwe/heer Kantonrechter van rechtbank te Den Haag, rechtsprekend in Kort Geding, moge behagen, voor zover mogelijk uitvoer bij voorraad, op gronden als voormeld, te beslissen als volgt:

Vordering 1: Eiser sub 1: Gedaagden te bevelen tot het betalen aan eiser sub 1, ieder voor een door U.E.A. in goede justitie vast te stellen deel, binnen zeven dagen na het in deze te wijzen vonnis, van

K O E N E N

een voorschot van € 5.000,-- op de schadevergoeding, welke schade i.c. betreft de werkelijke juridische kosten, niet geliquideerde kosten, door eiser sub 1 te maken, kosten zijnde advocaatkosten t.b.v. het direct hierop volgend starten van een 'gewoon' Kort Geding bij de Voorzieningenrechter, niet bij de sector Kanton, ter voorlegging van in dezelfde zaak van dezelfde vorderingen, waartoe i.c. noodzaak en rechtsgrond bestaat in verband met de evidente, opzettelijke rechtsnegatie door gedaagden, ieder voor zich, volledig negeren langdurig, stelselmatig van alle normen die gelden m.b.t. al hetgeen in de aanloop naar de totstandkoming van de gewraakte besluiten van 10 november 2015 en 17 december 2015 heeft plaatsgevonden, in het bijzonder de inhoud van beide besluiten, met volledige onverschilligheid voor de beschadigde belangen van eisers, in de wetenschap dat het bijna onmogelijk is, anders dan in een duur Kort Geding, nog een rechterlijk oordeel tijdig voorafgaand aan de feitelijke ingebruikneming eind januari 2016 van de opvanglocatie te kunnen krijgen, waarbij rechtsgrond voor de betaling van de schadevergoeding is de door gedaagden hierboven vermelde, gepleegde onrechtmatige daden;

Vordering 2: Eiser sub 2: Ieder der gedaagden te bevelen tot het betalen aan eiser sub 2 binnen zeven dagen na het in deze te wijzen vonnis, van een **voorschot van het symbolische bedrag van € 1,-- op de schadevergoeding**, welke schade i.c. betreft de schade door hem geleden en nog te lijden door aantasting van zijn belangen door het nemen van en de (dreigende) uitvoering van het onrechtmatige besluit van 17 december 2015, waarbij rechtsgrond voor de betaling van de schadevergoeding is de door gedaagden hierboven vermelde, gepleegde onrechtmatige daden;

Vordering 3: Eisers 1-2: Gedaagde sub 1, 2, 3 en/of 4 te bevelen voor een door U.E.A. te bepalen deel aan eisers te betalen binnen zeven dagen na het in deze te wijzen vonnis **het griffierecht en de deurwaarderskosten**, ook indien de vorderingen worden afgewezen, omdat in alle gevallen vaststaand onrechtmatig is gehandeld, dit bekend was. Tevens te bevelen dat gedaagde sub 4 wordt veroordeeld in de **door gedaagden sub 1, 2 en 3 gemaakte geliquideerde proceskosten**, tot een maximum van € 3.000,- in totaal voor genoemde drie gedaagden, indien de vorderingen van eisers worden afgewezen. omdat in alle gevallen vaststaand zeer onrechtmatig is gehandeld door gedaagde 4, hem dit bekend was.

Kosten voor het overige rechtens.

De kosten van het uitbrengen van de dagvaarding bedragen voor mij, deurwaarder, € 77,84

Deze zaak is in behandeling bij:

mr. L.H.W.M. Koenen
Prof. Donderslaan 66
2035 EH Haarlem

Tel: 023 – 2020 737 / Mailadres: L.Koenen14@hotmail.nl

